

การจำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

ความหมาย

การจำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives) หมายถึงการจัดหมวดหมู่วัตถุประสงค์ทางการศึกษาออกเป็นประเภทใหญ่ๆ โดยจำแนกเป็นระดับต่างๆ

ประวัติ

เมื่อ พ.ศ.2491 นักจิตวิทยากรสุ่มหนึ่งชื่่งสน ใจการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้มาประชุมกันในวันสัมมนาทางวิชาการของสมาคมจิตวิทยาแห่งเอมริกา ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองบอสตันประเทศสหรัฐอเมริกา การประชุมครั้งนั้น กลุ่มนักจิตวิทยาดังกล่าวได้อภิปรายกันถึงปัญหาการประเมินผลการศึกษาไว้มีกรอบการประเมินที่แน่นอน นักจิตวิทยากรสุ่มดังกล่าวจึงริเริ่มมองหาทางสร้างกรอบของ การประเมินผลการศึกษา โดยพิจารณาว่า哪才适合使用 วิชาเป็นกรอบ เช่น สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น แต่เมื่อกำหนดสาขาวิชา กันแล้ว ก็พบว่ามีมากมายเหลือเกิน และถ้าใช้เกณฑ์ต่างกันการแบ่งสาขาวิชา ก็ไม่แน่นอน เมื่อมีปัญหาดังกล่าวนั้น กลุ่มนักจิตวิทยาเหล่านี้ก็มองหาทางใหม่ และได้พิจารณาว่า พฤติกรรม ของมนุษย์น่าจะเหมาะสมที่ใช้เป็นกรอบการกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์หลักของการจัดการศึกษาแล้ว ก็มุ่งเป้าไปที่ แบ่งพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสามด้าน มุ่งเน้นมี พฤติกรรมที่สำคัญอยู่ 3 ประการใหญ่ ๆ คือ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และ การกระทำ เมื่อพิจารณา กันดังนี้แล้ว ที่ประชุมนักจิตวิทยาได้มอบให้ศาสตราจารย์ ดร.เบนจามิน บลูม (Bloom, B.S.) เป็นประธานคณะทำงาน จำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย คณะทำ งานดังกล่าว ได้จัดประเภทวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่

เกี่ยวกับสติปัญญา ได้สำเร็จ และตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. 2499 เมื่อจำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย สำเร็จแล้ว ศาสตราจารย์ ดร.เดวิด คราธ์วอล (Krathwohl, D.R.) ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นประธานคณะทำงาน จำแนกวัตถุประสงค์ด้านจิตพิสัยและทำได้สำเร็จตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. 2507 สำหรับวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ด้านทักษะพิสัยนั้นได้มีคณะกรรมการเขียนกัน แต่ยังไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ให้เป็นที่公然

วัตถุประสงค์ทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

ก. ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain)

เป็นวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่เกี่ยวกับความคิด แบ่ง เป็นพหุติกรรมย่อยๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ - ความจำ

1.1 ความรู้ในเนื้อเรื่อง

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และ นิยาม

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎและ ความจริง

1.2 ความรู้ในวิธีดำเนินการ

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระบบแบบ แผน

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและ แผนโน้ต

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัด ประเภท

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ

- 1.3 ความรู้นานาชนิด**
- 1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและ
การขยาย
  - 1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและ
โครงสร้าง
- 2. ด้านความเข้าใจ**
- 2.1 การแปลความ
  - 2.2 การตีความ
  - 2.3 การขยายความ
- 3. ด้านการนำไปใช้**
- 4. ด้านการวิเคราะห์**
- 4.1 วิเคราะห์ความสำคัญ
  - 4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์
  - 4.3 วิเคราะห์หลักการ
- 5. ด้านการสังเคราะห์**
- 5.1 สังเคราะห์ข้อความ
  - 5.2 สังเคราะห์แผนงาน
  - 5.3 สังเคราะห์ความสัมพันธ์
- 6. ด้านการประเมินค่า**
- 6.1 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก
  - 6.2 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์
ภายนอก
- ช. ด้านจิตพิสัย (affective domain)** เป็น
วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่เกี่ยวกับความรู้สึกของนิ่งชอน
การเห็นคุณค่า การมีคุณธรรม เป็นต้น แบ่งเป็นพฤติกรรม
ย่อยๆ ดังนี้
- 1. การตั้งใจรับรู้**
    - 1.1 การแสดงอาการรู้ตัว
    - 1.2 การแสดงอาการรับรู้
    - 1.3 การเลือกรับรู้ในทางเรื่อง
  - 2. การตอบสนอง**
    - 2.1 การยินยอม
  - 2.2 ความตั้งใจตอบสนอง**
  - 2.3 ความพึงพอใจในการตอบสนอง**
- 3. การเห็นคุณค่า**
- 3.1 การยอมรับคุณค่า
  - 3.2 ความพึงพอใจในคุณค่า
  - 3.3 การรับรองคุณค่า
- 4. การจัดระบบ**
- 4.1 การเกิดมโนทัศน์เกี่ยวกับคุณค่า
  - 4.2 การเลือกคุณค่า
- 5. การสร้างลักษณะนิสัย**
- 5.1 การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับคุณค่า
  - 5.2 การเกิดบุคลิกลักษณะ
- ค. ด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain)**
เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการกระทำที่เกิดจากการประสาณ
สัมพันธ์ระหว่างประสาทสัมผัสกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย
แบ่งเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ ดังต่อไปนี้
- 1. การรับรู้**
    - 1.1 การรู้สึก
      - 1.1.1 ทางหู
      - 1.1.2 ทางตา
      - 1.1.3 ทางมือ
      - 1.1.4 ทางลิ้น
      - 1.1.5 ทางจมูก
      - 1.1.6 ทางกล้ามเนื้อ
    - 1.2 การรู้สึกรู้สึก
      - 1.2.1 การแปลความหมาย
  - 2. การเตรียมพร้อม**
    - 2.1 ทางสมอง
    - 2.2 ทางร่างกาย
    - 2.3 ทางอารมณ์
  - 3. การตอบสนองตามแนวที่กำหนด**

- 3.1 การเลียนแบบ
- 3.2 การลองผิดลองถูก
- 4. การบั่นระเบนกลไกของร่างกาย**
- 5. การตอบสนองตามแนวทางของตน**
  - 5.1 การกระทำอย่างมั่นใจ
  - 5.2 การกระทำโดยอัตโนมัติ
- 6. การตัดแปลง**
- 7. การเริ่มสร้างใหม่**

ประโยชน์

การจำแนกวัตถุประสังค์ทางการศึกษาดังกล่าวนั้น มีประโยชน์ ดังนี้

1. การสร้างหลักสูตร การสร้างหลักสูตรในระดับต่างๆหรือวิชาต่างๆ นั้น โดยท้าไปใช้การจำแนกวัตถุประสังค์ทางการศึกษาดังกล่าวมาแล้วเป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสังค์ของหลักสูตรเช่น หลักสูตรคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กำหนดว่า วิชาคณิตศาสตร์มีวัตถุประสังค์ ดังนี้

1.1 เพื่อให้สามารถคิดอย่างมีเหตุผล และสามารถใช้เหตุผลในการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นระบบ เข้าใจและรับกุม

1.2 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการและโครงสร้างของคณิตศาสตร์ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ มีความสามารถและมั่นใจในการแก้ปัญหา ตลอดจนคิดคำนวณได้อย่างถูกต้อง

1.3 เพื่อให้ทราบในคุณค่าของคณิตศาสตร์ และให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

จากวัตถุประสังค์ดังกล่าวนั้นจะเห็นว่า วัตถุประสังค์ ข้อ 1.1 และ 1.2 เป็นวัตถุประสังค์ด้านพุทธิพิสัยด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การน่าไปใช้ การสังเคราะห์ ส่วน วัตถุประสังค์ข้อ 1.3 เป็นวัตถุประสังค์ด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับ การเห็นคุณค่าและเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

2. ด้านการสอน ในการวางแผนการสอน ครูสามารถใช้การจำแนกวัตถุประสังค์ของการศึกษาดังกล่าว วางแผนการสอนว่า ในการสอนแต่ละบทเรียนนั้นเมื่อต้องประสังค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านใด และจะได้ดำเนินการสอนเพื่อให้ได้ผลดังที่กำหนดไว้ เช่น การสอนการเขียนตัวเลขแทนจำนวน กำหนดวัตถุประสังค์ ของการสอนไว้ดังนี้

เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว สามารถทำสิ่งต่อไปนี้ได้

1. เขียนตัวเลขไทยและอินเดียรูปแบบจำนวน ที่กำหนดให้ได้ (พุทธิพิสัยด้านความรู้ ความจำและทักษะพิสัย ด้านการตอบสนองตามแนวทางของตน)

2. บอกได้ว่าตัวเลขที่กำหนดประกอบด้วยเลข ใดอะไรบ้าง (พุทธิพิสัยด้านความเข้าใจ)

3. บอกค่าประจำตำแหน่งของตัวเลขที่ตำแหน่ง ต่างๆ ได้ (พุทธิพิสัยด้านความเข้าใจ)

4. เขียนตัวเลขในรูปการกระจายได้ (พุทธิพิสัย ด้านความเข้าใจ)

5. บอกจำนวนที่อยู่ในรูปเลขยกกำลังอย่างง่ายได้ (พุทธิพิสัยด้านการนำไปใช้)

จากวัตถุประสังค์ดังกล่าวนี้ครูผู้สอนคิดวิธีการสอน กิจกรรมการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมดังกล่าว ได้ง่ายขึ้น

3. ด้านการวัดผล จากตัวอย่างของการใช้ การจำแนกวัตถุประสังค์ทางการศึกษา มากำหนดวัตถุประสังค์ของ การสอนนั้น ทำให้ผู้สอนสามารถสร้างข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ถูกต้องและชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสังค์เช่น การวัดผลวัตถุประสังค์ข้อที่ 4 สามารถเขียนข้อสอบได้ดังนี้

ข้อ 1. $(6 \times 10^3) + (0 \times 10^2) + (2 \times 10) + 7$ แทนจำนวน อะไร

ข้อ 2. เขียนจำนวน 345 ในรูปการกระจายของ เลขยกกำลังที่มีฐานลับได้ เช่นไร

บรรณานุกรม

ขาวล แพรตทกุล. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.

Bloom, B.S., et al. **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I : Cognitive Domain.**

New York : Mckay, 1956.

Krathwohl, D.R., et al. **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook II : Affective Domain.**

New York : Mckay, 1964.